

Volume 1, No. 03 | December 2024

Monosyllabic Triads

S.Murugesapandian. M.A., PG Dip.in JMC.

Assistant Director (Acting), All India Radio, F-1. Sanfield Complex, 15/1. J.N. Nagar 3rd Street, Post Office Main Road, Madurai - 625017.

ABSTRACT

In Tamil, each letter has a primary, inherent sound. However, variations in pronunciation occur depending on context, particularly influenced by "vallinamai" (strength/hardness) – the characteristic of hard or strong consonants. During juncture in words, these strong consonants sometimes soften. Consider words like *arangam*, *pancham*, *venchinam*, and *thangam*; the "vallinamai" of certain consonants appears diminished. While this softening is a recognized grammatical feature, what is truly remarkable is the consonant "த" (tha). Uniquely, it produces three different "rakara osaigal" (rakara sounds). This phenomenon warrants closer examination.

ARTICLE INFO

Received : 01 Dec 2024

Revised : 04 Dec 2024

Accepted : 01 Jan 2024

KEYWORDS

Vallinamai Tamil

Language, Tamil Letters

Suggested Citation (APA Style 7th Edition):

ஓரெழுத்து மூன்றோசைகள்

ச.முருகேசபாண்டியன். M.A., PG Dip.in JMC.

உதவி இயக்குநர் (ப.நி.), அகில இந்திய வானொலி, F-1. சான்பீல்டு அடுக்ககம், 15/1. ஜெ.என். நகர் 3வது தெரு,
தபால் தந்தி நகர் பிரதான சாலை, மதுரை - 625017.

முன்னுரை:

நம் தமிழ்மொழியில், ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் ஒரு ஓசையுண்டு, உச்சரிப்பும் உண்டு. அதேசமயம், ஒரு சில எழுத்துகள் சிலயிடங்களில் 'இன எழுத்துகள்' என்றடிப்படையில் தன்னோசை நிலையிலிருந்து சற்று குறைந்து ஒலிப்பதைக் காணலாம். மேலும் சில, எழுத்து மற்றும் சொற்கள் புணர்ச்சியின்போது மாறுபட்டு ஒலிக்கவும் செய்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக,

அரங்கம், பஞ்சம், வெஞ்சினம், தங்கம் போன்ற பல சொற்களைக் கூறலாம். இச்சொற்களில் வல்லின எழுத்துகள் மெல்லின எழுத்துகளின் ஓசையில் ஒலிக்கிறதல்லவா? இது இலக்கணவிதிக்குள் அடங்கிய முறையே. ஆனால், தமிழெழுத்துகளில், 'ஓர் எழுத்து'மட்டும் மூன்று ஓசைகளில் உச்சரிக்கப்படுகிறதென்றால் வியப்பில்லையா? அந்த ஓரெழுத்துதான் "ற்" எனும் வல்லின மெய்யாகும்.இதைப்பற்றி இனி விரிவாகச் சிந்திக்கலாம்.

ஓசை வேறுபாடு:

பேச்சு வழக்கிலும், எழுத்து வழக்கிலும் பலரும் கவனித்திருக்கலாம்.அதாவது, பற்கள், ஊற்று எனும் சொற்களை எடுத்துக்கொள்வோம். இதில், பற்கள் எனும் சொல்லில் 'ற் (r)' எனும் ஓசையில் ஒலிக்கிறது.

ஊற்று எனும் சொல்லில் ற் என்பது 'ட்' என்றும் அதனைத் தொடர்ந்து வரும் று எனும் றகர உயிர்மெய்யானது 'ட்று (tru)' எனவும் ஒலிக்கின்றது. மேற்கண்ட இருசொற்களில் ஒரேயெழுத்து மூன்று விதமாக ஒலிப்பதைக் காணமுடிகிறதல்லவா.

உச்சரிப்பு முறையில் இதை எழுதிப்பார்க்கும்போது, 'பற்கள் என்றும் ஊட்று' என்றும் எழுதமுடியுமில்லையா? இங்கே, 'ஊட்று' என்பதையும் 'ஊற்று' என்பதையும் ஒரே மாதிரிதானே உச்சரிக்க முடிகிறது. இதேபோன்று இன்னும் சில சொற்களையும் கவனிக்கலாம்.

பெற்றோர், சுற்றம், கொன்றை, பொற்காலம், கன்று, பற்பொடி, ஆற்காடு ஆகிய சொற்களில் மூன்று வித ஓசைகளான, ற், ட், ட்று (r, t, tru) விரவியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

இலக்கண விதிகள்:

இலக்கணவிதிகளின்படி,

றகரம், னகர மெய்க்குப்பின் வரும் (நன்று) ;

ரகரம், னகர மெய்க்குப்பின் வாரா. (நன்ரு)

றகர மெய் தன் உயிர்மெய்யோடு

சேர்ந்து வரும். (நெற்றி,விற்பாள்)

றகர மெய்க்குப்பின் (ற்) க, ச, ப, ற எனும்

நான்கு உயிர்மெய்கள் மட்டுமே வரும்.

எ.கா. நிற்க, முயற்சி, கற்பு, சுற்றி.

இது போன்று பலவிதிகள், றகர மெய்தொடர்பாக இலக்கண நூல்களில் காணப்படுகின்றன.

இங்கே, நன்று எனும் சொல்லில், னகர மெய்க்குப்பின் றகர உயிர்மெய்யான 'று' வந்துள்ளதால் அதை, ட்று (tru) என உச்சரிக்கப்படுகிறது. இதில் கவனிக்கவேண்டியது யாதெனில், னகர மெய்க்குப்பின் வரும் 'று' எழுத்தை 'ட்று (tru)' என்றுதான் உச்சரிக்கவியலும். பொறுமையில் வரும் 'று (ru)' ஓசையுடன் உச்சரிக்க முடியாது. இது இயல்புதான்.

ஆனால், இலக்கணவிதிப்படி, னகர மெய்க்குப்பின் வரக்கூடாத ரகர உயிர்மெய்யான 'ரு' எழுத்தைப் பயன்படுத்தினாலும் (நன்ரு) அதே உச்சரிப்பையே கொடுக்கின்றதைக் கவனிக்கலாம். வேறு முறையில் உச்சரிக்கவியலாது என்பதே உண்மை. இதிலிருந்து, னகர மெய்க்குப்பின் வருவதால் மட்டுமே று (ru) எழுத்தானது, ட்று (tru) போன்று ஒலிக்க முடியும். இதனடிப்படையில் மற்ற றகர உயிர்மெய்களின் உச்சரிப்பும் ட்ற, ட்றி, ட்றே, ட்றோ என்றவாறு ஒலிக்கின்றன.

இந்தயிடத்தில் இன்னுஞ்சில சொற்களின் உச்சரிப்பில் காணப்படும் மாற்றங்களைச் சிந்திப்பது அவசியம்.

எ.கா: அன்பு, கண்காட்சி, பண்பு, நண்பன், கண்கள், வன்தொடர், மென்தொடர், தண்தமிழ் போன்ற சொற்களைக் கவனமாக உச்சரித்துப் பார்த்தால் இச்சொற்களுக்கிடையில் மற்றோர் எழுத்தின் ஓசை, மறைந்த நிலையில் மென்மையாகக் கலந்துவருவதை உணரலாம். நன்கு

கவனித்துக் கேளுங்கள், அன்பு, பண்பு, நண்பன் எனும் சொற்களில் னகர, ணகர மெய்க்குப்பின் "ம்" ஓசை கலந்து அன்ம்பு, பண்ம்பு, நண்ம்பன் என்றவாறு கேட்கிறதல்லவா? அதேபோன்று,

கண்காட்சி,கண்கள் எனும் சொற்களில் "ங்" எனும் மெல்லோசையும் சேர்ந்து வருவதை நன்குணரமுடியும். கணங்காட்சி, கணங்கள் என எழுதலாமா?

வன்தொடர், மென்தொடர், தண்தமிழ் எனும் சொற்களினூடே "ந்" எனும் மெல்லினமெய் தலைகாட்டுவதை உணரலாம். 'வன்ந்தொடர், மென்ந்தொடர், தண்ந்தமிழ்' என்று வருகிறதல்லவா?

இது குறித்த இலக்கணவிதிகள் உளதாயெனத் தேடியதில் "ண், ண்" ஆகிய மெய்ம்முன் "க,ச,ஞ,ப,ம,வ,ய" ஆகிய ஏழும் மயங்கும் எனக்காண முடிகிறது. ஆனால், இங்கே "ங் ", "ந்" ஆகிய எழுத்துகளும் வரலாம் என்பதை அறியமுடிகிறது.

இனி, றகர மெய் குறித்து மேலும் சிந்திக்கலாம்,

றகர மெய்யானது தனது உயிர் மெய்யெழுத்துகளோடு சேர்ந்துவரும் என்பது இலக்கணவிதி.

எ.கா: பற்றி, சுற்று, பெற்றோர், கற்றார் முதலியன.

இலக்கணத்தில், 'றகர மெய் தனது உயிர் மெய் எழுத்துகளோடு சேர்ந்துவரும்' எனக்குறிப்பிட்டுள்ளதே தவிர 'ற்'என்பது 'ட்' என மாற்றி ஒலிக்கும் என்பது எங்குமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேலுமிது, 'இன எழுத்துகள்' என்ற அடிப்படையில் கூட ஒன்றவில்லை. றகரமெய், டகர மெய்யாக ஒலிக்கும் பட்சத்தில், 'ற்' எழுத்துக்குப் பதிலாக 'ட்' எழுத்தையே பயன்படுத்தியிருக்கலாம் அல்லவா? அதுவும் நிகழவில்லை. அப்படியென்றால், இம்மாற்றம் எப்படி நிகழ்ந்திருக்கும்?

இங்குதான் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். பண்டைக்காலத்தில், பெற்றோர், உற்றார், குற்றம், சுற்றி, பற்று போன்ற சொற்களை, ஆரம்பத்தில் பெற்றோர் (PERROR) , உற்றார்(URRAR), குற்றம் (KURRAM), சுற்றி(SURRI) , பற்று (PARRU) என்று அடைப்புக்குள்ளிருக்கும் ஆங்கிலச் சொல் போன்று உச்சரித்திருக்கலாம். அதுவே, கால ஓட்டத்தில் சூழ்நிலை சந்தர்ப்பங்களால் தற்போது உச்சரிப்பதுபோல் மருவியிருக்கவும் வாய்ப்புண்டு. ஆனால் இந்த மாற்றம், எந்தக் காலகட்டத்தில்

எப்படி மருவியது என்பதெல்லாம் ஆய்வுக்குரியன. ஆய்வு ஒரு பக்கம் தேவைப்பட்டாலும் இப்போது நம்மால் என்ன செய்யவியலும் என்பதைச் சிந்திப்பது நல்லது.

தீர்வு என்ன?

ஒன்று, மேற்கண்ட சொற்களை அடைப்புக்குள் ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது போன்று தமிழ் மக்களை உச்சரிக்கவைக்க முன்னெடுப்புகளைச் செய்யவேண்டும். அது நடக்கின்ற காரியமா? திடீரென்று, பல கோடி மக்களைப் புதிய உச்சரிப்புக்குக் கொண்டுவர முயலுவது சாத்தியப்படுமா? அதனால் என்னென்ன விளைவுகள் உண்டாகும் என்பதையெல்லாம் சிந்திக்கவேண்டும். சிந்தித்து, சீர்தூக்கிப் பார்க்கையில் அம்முயற்சி பெரும்பாலும் பயனளிக்காது என்பதே உண்மைநிலை. வேறு எப்படிச் சரிசெய்வது?

பேச்சுவழக்கில் ஊறிப்போன உச்சரிப்புகளுக்கேற்ப எழுத்தை மாற்றுவதே இதற்கு மாற்றுத்தீர்வாக அமையலாம். அதாவது, 'ற்' எழுத்துக்குப் பதிலாக 'ட்' எழுத்தைப் பயன்படுத்துவது. அதன்படி, "பெட்றோர், உட்றார், குட்றம், சுட்றி, பட்று" எனப் பேச்சுவழக்கின் உச்சரிப்புக்கேற்ப எழுத்துகளை அறிமுகப்படுத்துவது சரியான முயற்சியாக அமையும். இதில் அரசும் அறிஞர்பெருமக்களும் ஊடகங்களும் ஆதரவளிக்கும் பட்சத்தில் வெகுவிரைவில் நடைமுறைப்படுத்த முடியும். தந்தை பெரியார் அவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய தமிழ் சீர்திருத்த எழுத்துகள், இப்படிப்பட்ட முயற்சி மூலமாகவே நடைமுறைக்குவந்து வெற்றிகண்டது என்பதெல்லாம் நாடறிந்தவொன்று. அடுத்த முயற்சியாக, கல்விக்கூட படிப்பைக்கடந்தவர்களிடம் இக்கருத்தைப் புகுத்துவதோடல்லாமல், மாணவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்கள் வாயிலாக இம்முயற்சிக்கு வித்திடுவதும் வெகுவிரைவில் பயனளிக்கும்.

இத்துடன் பணி நிறைவு பெற்றதாயென்றால் இல்லை. "றகர மெய், தனது றகர உயிர்மெய் எழுத்துகளோடு சேர்ந்துவரும்" எனும் இலக்கணவிதியை மாற்ற அரசும் தமிழறிஞர்களும் முன்வரவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக,

"றகர மெய், தனது றகர உயிர்மெய்யோடு சேர்ந்து வாரா" (பற்று)

"றகரம், னகர டகரமெய்க்குப் பின் வரும்" (நன்று, பட்று)

என்ற புதிய விதிகளைச் சேர்க்கவேண்டும்.

இங்கே இன்னொரு விதத்திலும் சிலர் சிந்திக்க வாய்ப்புண்டு. அதாவது, இந்த வம்பெல்லாம் எதற்கு? பற்று எனும் சொல்லில் 'ற்' எழுத்திற்குப் பதிலாக 'ட்' என மாற்றி (பட்டு) அதற்காகப் புது இலக்கண விதி செய்வதைவிட, ஏற்கனவே கடைபிடிக்கும் பழைய (பற்று) முறைக்கேற்ப புதிய விதி செய்வது சுலபமே என எண்ணலாம். அதாவது,

"றகர மெய், தன் உயிர்மெய்யோடு சேர்ந்து வருகையில் டகர மெய்யாக ஒலிக்கும்" (பற்று).

எனும் புதுவிதி செய்து நியாயப்படுத்த நினைக்கலாம்.

ஆனால் அதிலுள்ள சிக்கல் யாதெனில், வல்லோசை கொண்ட 'டகர மெய்' தமிழில் இருக்கும்போது, 'றகர மெய்'யானது 'டகர மெய்'யாக மாறி ஒலிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏன் என்ற கேள்விதான். இதற்கு விளக்கம் கூற முடியுமா..? ஒன்றில்லாத போதுதானே மற்றொன்றுக்கு வேலை. எனவே, றகர மெய்யை மாற்றி ஒலிப்பதற்குப் பதிலாக டகர மெய்யையே பயன்படுத்துவதுதான் இச்சூழலில் சிறப்பானதும் சரியானதுமாகும்.

நிறைவுரை:

இதுபோன்ற சிந்தனைகள் எழுந்துள்ள இக்காலகட்டத்தில், தற்கால இலக்கியங்களின் போக்கிற்கேற்ப இலக்கண விதிமுறைகளை மாற்றியமைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமாயின் 'பேச்சுவழக்கிற்கும் எழுத்துவழக்கிற்கும்' இடையேயுள்ள மிகப்பெரிய முரண்களை உறுதியாகக் குறைக்கமுடியும். "இலக்கியத்திற்காக இலக்கணம்" என்பதுதானே முறை.

Reference:

1. தொல்காப்பியம்.

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).